

ÖVERKLAGANDE I FRÅGA OM UPPEHÅLLSTILLSTÅND

Klagande

båda medborgare i Chile

Ombud:

Överklagat beslut

Statens invandrarverk 1997-04-14 i ärende _____ och _____ se bilaga

Utlänningsnämndens beslut

Nämnden avslår överklagandet.

Detta beslut får inte överklagas.

Nämnden erinrar om att det i beslutet kan finnas uppgifter som är föremål för sekretess enligt 7 kap. 14 § sekretesslagen (1980:100).

Yrkande m.m.

och har hos nämnden vidhållit sina ansökningar om uppehållstillstånd och i huvudsak anfört följande. De ansökte om uppehållstillstånd vid Sveriges ambassad i Santiago redan i november 1996. Invandrarverket borde ha behandlat deras ansökan enligt då gällande regler för beviljande av uppehållstillstånd för anhöriga. Dessutom förelåg det även humanitära skäl då led av allvarlig sjukdom. De skulle ha beviljats uppehållstillstånd om Invandrarverket tillämpat de regler som gällde vid ansökningstillfället. De har en stark anknytning till Sverige genom sina två barn. De har tidigare haft permanent uppehållstillstånd i Sverige och de har sammanlagt varit bosatta här i åtta år. De är idag gamla och båda två har så dåligt hälsotillstånd att de har svårt att klara sig själva.

Det har i ärendet ingivits och åberopats läkarintyg avseende makarnas hälsotillstånd.

Skäl

Bestämmelserna om anhöriginvandring ändrades den 1 januari 1997. Några övergångsbestämmelser meddelades inte. Ärenden som avgörs efter nämnda datum och som rör anhöriginvandring kan därför inte bedömas efter andra regler än dem som trädde i kraft den 1 januari, oavsett när ansökan om uppehållstillstånd gjordes.

Av handlingarna i ärendet framgår bland annat följande. och bodde tillsammans med sin dotter, fram till 1977. Dottern flyttade till Sverige 1979 och beviljades permanent uppehållstillstånd den 26 juni 1981. De har även bott tillsammans med sin son, i hemlandet. Han flyttade till Sverige 1975. Makarna beviljades permanent uppehållstillstånd den 4 november 1981, vilket återkallades den 2 mars 1994 då bosättningen upphört. De flyttade tillbaka till Chile i december 1988 då kände sig frisk och längtade till hemlandet. De har idag ingen som kan hjälpa dem i hemlandet. De har ansökt om familjeåterförening vid två tillfällen, den 29 oktober 1996 och den 14 januari 1997.

I ärendet uppkommer i första hand fråga om tillämpning av 2 kap. 4 § första stycket 3 och 4 utlänningslagen (1989:529).

Av bestämmelserna i 2 kap. 4 § första stycket 3 utlänningslagen framgår att uppehållstillstånd för andra anhöriga än de som ingår i kärnfamiljen får ges om den utlänning som söker uppehållstillstånd har ingått i samma hushåll som den anhörige som bor i Sverige.

Med begreppet "samma hushåll" avses, enligt förarbetsuttalandena till bestämmelserna, att släktingarna har ingått i samma hushållsgemenskap och att det föreligger ett särskilt visat beroendeförhållande mellan dem som

innebär att de svårigen kan leva åtskilda. Kravet på beroendeförhållande kan vara uppfyllt om släktingarna har haft hushållsgemenskap omedelbart före den härvarandes flyttning till Sverige och ansökan om familjeåterförening ges in relativt snart efter det att den härvarande bosatt sig i Sverige. Om dessa förutsättningar inte är uppfyllda torde det vara svårt att visa att något beroendeförhållande föreligger (prop. 1996/97:25 s. 113). Även faktorer, såsom släktskap, civilstånd, sökandens ålder, anknytning till annat land, den tid sökanden och den härvarande sammanbott i hemlandet m.m., kan vägas in vid bedömningen av om ett beroendeförhållande föreligger. Det ligger också i sakens natur att beroendeförhållandet måste ha förelagat redan i hemlandet (jfr 1997-05-26 UN).

I propositionen uttalas att ansökan om familjeåterförening bör ges in relativt snart efter den härvarandes bosättning i Sverige. Nämnden har i det angivna beslutet den 26 maj 1997 uttalat att tidpunkten för bosättningen bör avse det tillfälle då den härvarande erhållit permanent uppehållstillstånd.

Nämnden konstaterar att [redacted] och [redacted] inte ingått i samma hushållsgemenskap som dottern omedelbart före hennes flyttning till Sverige 1979 samt att ansökan om familjeåterförening inte kan anses ingiven relativt snart efter hennes bosättning i Sverige 1981. Av handlingarna i ärendet framgår att [redacted] och [redacted] har ingått i samma hushåll som sin son i hemlandet. Det framgår dock inte om de ingick i samma hushållsgemenskap omedelbart före sonens flyttning till Sverige 1975. Nämnden finner, oaktat denna oklarhet, att ansökan om familjeåterförening inte kan anses ingiven relativt snart efter sonens bosättning i Sverige.

Som redogjorts för ovan ligger det i sakens natur att det beroendeförhållande som åberopats måste ha förelagat redan i hemlandet. Nämnden gör den bedömningen, att det av [redacted] och [redacted] åberopade beroendeförhållandet främst har uppstått efter det att barnen flyttat till Sverige och att det inte hänför sig till den tid då hushållsgemenskap förelagat mellan dem i hemlandet.

Vid en sammantagen bedömning av omständigheterna i ärendet finner nämnden att det inte är visat att ett sådant beroendeförhållande föreligger som förutsätts för uppehållstillstånd enligt 2 kap. 4 § första stycket 3 utlänningslagen.

Enligt 2 kap. 4 § första stycket 4 utlänningslagen får uppehållstillstånd ges till en utlänning som på annat sätt än som avses under punkterna 1-3 samma lagrum har särskild anknytning till Sverige.

Av förarbetena till nu gällande lagstiftning (prop. 1996/97:25 s. 285) framgår att punkten 4 motsvarar slutet av tidigare 2 kap. 4 § första stycket 1, dvs att uppehållstillstånd får ges till en utlänning som har särskild anknytning till Sverige. I propositionen sägs vidare: "Genom den precisering som gjorts i punkterna 1-3 av vilket släktskap som skall kunna ligga till grund för uppehållstillstånd i Sverige kan det i undantagsfall bli nödvändigt att bevilja uppehållstillstånd med stöd av punkten 4 för vissa anhöriga som inte helt uppfyller

kraven för tillstånd enligt punkterna 1-3. Det kan exempelvis röra sig om en person som inte tidigare är gift eller sambo med någon här i landet och som skall komma hit för att ingå äktenskap eller inleda ett samboförhållande och som enligt nuvarande praxis beviljas uppehållstillstånd. Det kan också röra sig om en sådan anhörig till en skyddsbehövande som /- - - i undantagsfall bör kunna beviljas uppehållstillstånd.”

Regeringen har i beslut den 11 december 1997 påtalat att punkten 4 har karaktären av en undantagsbestämmelse men att förarbetsuttalandena inte kan anses uttömmande. I nämnda beslut konstaterade regeringen att punkten 4 är tillämplig i ärenden rörande vuxenadoptioner (jfr 1997-12-11, UD). Utlänningsnämnden har i beslut den 12 mars 1998 funnit att det vid tillämpningen av punkten 4 finns utrymme att ta hänsyn till udda och ömmande omständigheter även när det avser anhöriga till andra än flyktingar och skyddsbehövande (jfr 1998-03-12, UN).

Den tidigare lydelsen av 2 kap. 4 § första stycket 1 utlänningslagen infördes den 1 juli 1989. I prop. 1988/89:86 s.147 angavs att med särskild anknytning avses t.ex. tidigare längre vistelse i Sverige, svenskt ursprung och längre anställning på svenskt fartyg, i svenskt rederi eller vid svenskt företag utomlands. En hänvisning gjordes också till uttalandena i prop. 1983/84:144 s. 81. I sistnämnda proposition redovisas de principer som gäller för när uppehållstillstånd kan beviljas på grund av anknytning genom tidigare vistelse i Sverige. Det framgår att såväl längden av utlandsvistelsen som den tidigare vistelsen i Sverige skall vägas in vid bedömningen om uppehållstillstånd kan beviljas. Har utlandsvistelsen varat högst ett år beviljas tillstånd oavsett längden av den tidigare vistelsen i Sverige. Detsamma gäller om utlandsvistelsen varat högst tre år och berott på något tvingande skäl, t.ex. militärtjänst eller sjukdom. Om utlandsvistelsen i annat fall varat mellan ett och tre år beviljas utlänningen uppehållstillstånd om den tidigare vistelsen i Sverige pågått under minst fyra år. Vid längre utlandsvistelser ges normalt inte uppehållstillstånd på grund av anknytning genom förutvarande vistelse i Sverige. Undantag kan göras om den tidigare vistelsen i Sverige har varit mycket lång, minst 10-15 år, eller om det föreligger starka humanitära skäl.

I avsaknad av förarbetsuttalanden i prop. 1996/97:25 i den nu aktuella frågan finner nämnden att den särskilda anknytning som tidigare vistelse i landet utgör bör kunna omfattas av den nuvarande bestämmelsen i 2 kap. 4 § första stycket 4 utlänningslagen.

Det torde normalt sett inte vara något problem att bedöma längden av den förutvarande vistelsen i Sverige. När det gäller frågan hur lång tid utlandsvistelsen varat kan det av ordalydelsen framstå som om utlänningen måste ha återvänt till Sverige innan en ansökan om uppehållstillstånd på grund av tidigare vistelse överhuvudtaget kan tas upp till prövning. Nämnden konstaterar att en grundläggande regel i svensk utlänningslagstiftning är att utlänning som vill ha uppehållstillstånd i Sverige skall ha utverkat ett sådant före inresan i landet enligt 2 kap. 5 § första stycket utlänningslagen. Enligt tredje stycket samma lagrum kan undantag göras om det är uppenbart att uppehållstillstånd

skulle ha beviljats om ansökan prövats innan inresan. Mot bakgrund härav finner nämnden att det bör vara tidpunkten för ansökan om uppehållstillstånd som blir vägledande för bedömningen av hur länge utlandsvistelsen varat och inte huruvida vederbörande rest in eller ej.

och har innehaft permanent uppehållstillstånd under tiden 1981-11-04 till 1994-03-02. De återvände till hemlandet i december 1988 och har inte varit i Sverige sedan dess. och .

har således varit bosatta i Sverige i sammanlagt ca sju år och deras utlandsvistelse har varat i ca nio år. Nämnden finner att någon sådan undantagssituation vilken skulle grunda rätt till uppehållstillstånd med anledning av deras tidigare vistelse i Sverige inte föreligger. Upphållstillstånd med stöd av 2 kap. 4 § första stycket 4 utlänningslagen bör inte beviljas.

Nämnden anser inte heller att det finns andra skäl att bevilja uppehållstillstånd. Överklagandet skall därför avslås.

ordförande

ordförande /

✓föredragande

Sökande (efternamn, förnamn)				
Dossienummer	Födelselid	Kön	Registrerad som medborgare i	
		Man	Chile	
Adress		Postnr	Postadress	
Beslut				
<p>Ansökan om uppehållstillstånd avslås.</p> <p>ansöker tillsammans med sin maka om uppehållstillstånd för att återförening sig med sin dotter som är bosatt i Sverige sedan 1979. Makarna har även en son bosatt här sedan 1975. och hans hustru har tidigare innehaft permanent uppehållstillstånd som de erhöll 1981. Tillståndet återkallades i mars 1994 eftersom bosättningen upphört. Makarna har vistats i Sverige under två perioder. Under den första perioden uppger de att de vistats här under juni 1980 fram till februari 1982 och från februari 1985 fram till december 1988. De vill nu återvända till Sverige då hustruns hälsa är sviktande och de har svårt att klara sig själva.</p> <p>I prop 1983/84:144 sid 79, ges riktlinjer för beviljande av tillstånd grundat på anknytning genom tidigare vistelse i Sverige. Av dessa framgår bl a att det i tillståndsfrågan för en utlänning som tidigare varit accepterad som invandrare i Sverige skall vägas in längden av såväl utlandsvistelsen som den tidigare vistelsen i Sverige. Har utlandsvistelsen varat i högst ett år beviljas tillstånd oavsett</p>				
Beslutsfattare		Föredragande		
Underskrivet original förvaras hos Statens invandrarverk				
Mottagare av beslut :				
Svenska Ambassaden i Santiago de Chile				
Kopia av beslut :				

Beslut fortsättning

längden av den tidigare vistelsen här. Om vistelsen i utlandet varat mer än tre år så beviljas normalt inte uppehållstillstånd om inte den tidigare vistelsen här har varit mycket lång, tio år eller mer.

Enligt 2 kap 4 § första stycket 3. utlänningslagen får uppehållstillstånd ges till en utlänning, som på annat sätt än som avses under punkterna 1 och 2 samma lagrum (make, maka, sambo eller minderårigt barn), är nära anhörig till någon som är bosatt i Sverige eller har beviljats uppehållstillstånd för bosättning och som ingått i samma hushåll som den personen.

Förutom hushållsgemenskapen måste det också finnas någon form av beroendeförhållande som gör det svårt för släktingarna att leva åtskilda. Det innebär att det måste krävas att de levt i samma hushåll omedelbart före den härvarandes flyttning till Sverige och att ansökan om familjeåterförening görs relativt snart efter det att den härvarande bosatt sig här (prop 1996/97:25, sid 113).

Bedömning

och hans hustru har inte varit i Sverige på över åtta år och kan därmed inte åberopa anknytning genom den tidigare vistelsen. De har inte heller i vart fall sedan 1988 levt tillsammans med sina barn och därmed inte heller haft någon hushållsgemenskap med något av dem under mycket lång tid. Det finns inte heller något som visar att makarna och deras barn skulle vara beroende av varandra på ett sådant sätt att de svårligen kan leva åtskilda. Skäl att bevilja uppehållstillstånd med stöd av 2 kap 4 § första stycket 3. utlänningslagen föreligger inte. De humanitära skäl som åberopats är inte heller sådana att uppehållstillstånd kan utfärdas. Inte heller finns andra skäl att bevilja honom uppehållstillstånd. Hans ansökan skall därför avslås.

Beslut att avslå ansökan om uppehållstillstånd kan överklagas till Utlänningsnämnden. Överklagande skall ske skriftligen. Klaganden skall ange vilket beslut som överklagas och vilken ändring som önskas. Skrivelse med överklagande skall ha kommit in till Statens invandrarverk senast tre veckor från den dag klaganden fick del av beslutet.